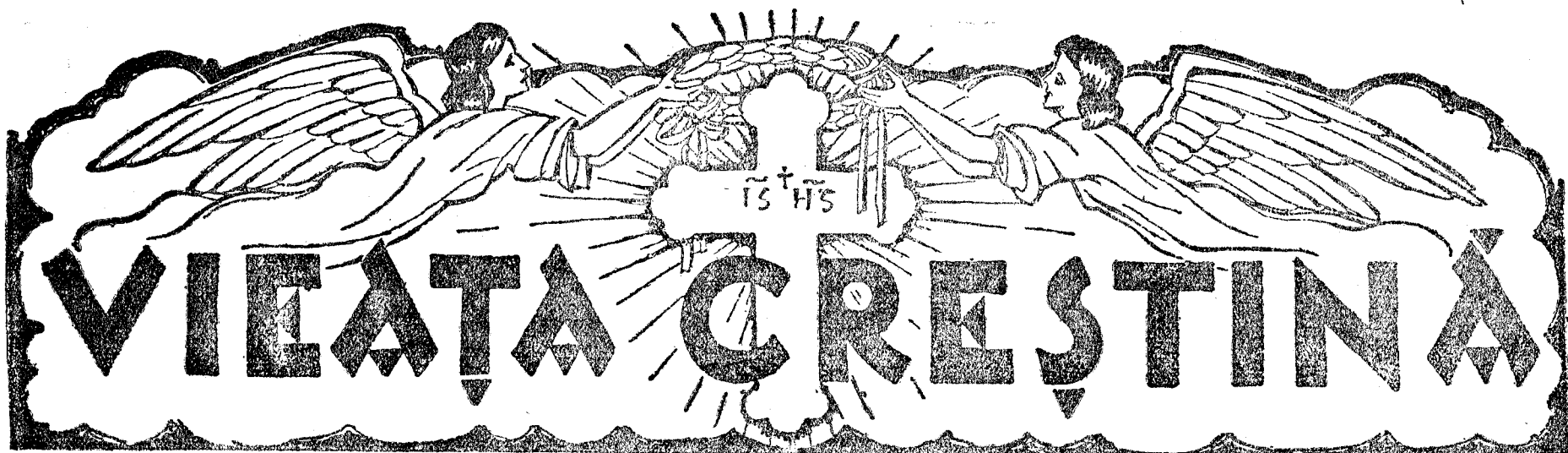

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6-8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni 5000 Lei, pe 3 luni 2500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru postal Nr. 40646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet înregistrat la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reapariție Nr. 3651 din 1946

Inchinare celei mai Sfinte Mame: FECIOAREI MARIA

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

de TEODOR GICEU

Preotul Catedralei ortodoxe din Cluj

Osebita cinstire de care se bucură Fecioara Maria din partea creștinilor, o ridică deasupra tuturor sfinților lui Dumnezeu. Maica Domnului e „mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii”. Mai sfânt ca ea, întru muritori, n'a fost și nici nu va fi vreodată cineva.

După moarte a fost invitată de Fiul său și așezată, cu trupul preamărit, de-adreapta Lui, în ceruri, unde va rămâne de-a pururi Maica iubitoare a neamului omenesc, pentru care ea se roagă mereu Fiului său și plânge pentru păcatele lumii.

Cât a stat printre noi, de asemenea a fost recunoscută de toată lumea ca „Cea plină de dar”. Curată fiind a fost aleasă de Dumnezeu să nască pe Isus Hristos, Mântuitorul lumii. Sfânta fecioară Maria a fost dăruită de ceruri cu cea mai înaltă cinste și mărire, la care poate râvni un muritor. Din această pricină, o vor ferici toate neamurile, din veac și până în veac. Ea e mama noastră a tuturor. De ea ne apropiem mai cu îndrăzneală, mai cu dragoste, așa cum fiecare copil se apropie de mama lui.

Toată făptura, văzută și nevăzută, găsește în Maica Domnului pildă și sprijin. Ea e împărăteasa Heruvimilor și a Serafimilor. Ea e stăpâna îngerilor și a Arhanghelilor. E înfrumșetarea arhierilor, curăția preoților, și povățuirea călugărilor. Impăraților e podoabă și stăpânire. Apostolilor cunună și mucenicilor întărire. Numai ea e lauda fecioarelor, bucuria maicilor, mângăitoarea celor dosădiți, primitoarea străinilor, ajutătoarea săracilor și mângăierea scârbiților. Păcătoșilor e cheazășie spre mântuire, lumii bucurie și pace, și tuturor creștinilor împărăteasă.

La praznicul Adormirii Maicii Domnului, toată creștinătatea cântă: „Întru naștere fecioria ai

păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născă-

ani trăiește în biserică, postind, rugându-se și lucrând. Se logo-

Fecioară Indurătoare, roagă-te pentru unirea
în credință a tuturor Românilor

toare: Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre”.

Taina acestei înțelegeri a Sfintei Fecioare față de suferințele noastre zace în faptul, că Cea fără prihană a suferit în viață mai mult decât oricare dintre noi. Din fragedă pruncie rămâne orfană. Dela trei la cincisprezece

dește apoi cu bătrânul lemnar Iosif din Nazaret, pentru a avea un sprijin în viață și o cheazășie a veșnicei feciorii.

Când i s'au umplut zilele să nască pe Fiul lui Dumnezeu în Vifleemul Iudeei, nimeni n'a voit s'o găzduiască. Câte lacrimi de durere n'o fi vărsat pentru răutatea oamenilor, pe fânul din ieslea vitelor, unde a născut pe

Cel mai înalt decât cerurile. A trebuit apoi să fugă în altă țară, căci împăratul Irod voia să-i omoare pruncul. Cu treizeci de ani înainte i-a prorocit bătrânul Simeon: „Prin inima ta va trece sabie”. Și ce sabie mai ascuțită trebuie ca aceea, când pe singurul tău copil, în care nu numai tu ca mamă, ci o lume întreagă și-a pus nădejdea, îl vezi prins ca pe un tâlhar, legat, batjocurit, și în urmă, fără nici o vină, răstignit pe cruce. Această durere a înfrățit pe Maica Domnului cu toată durerea neamului omenesc. Numai cine a suferit știe să mângăie. Pentru toate acestea „cuvine-se cu adevărat, să te ferici Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită, și prea nevinovată, și maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim”.

Rugă

Din lumea fără margini
a patimilor mele,
Măndrept spre tine, Maică,
cerșindu-ți mângăiere

Cuprins sunt iar de patimi,
ca și odinioară;
Nu mă lăsa Preasfântă
și pururea Fecioară!

În focul de isptă
arzând mă chinui greu;
Mă scapă Preacurată,
prin ajutorul tău.

Sperez în a ta milă
și cred cu hotărâre,
C'acela ce te roagă,
primi va mântuire.

S. M. Valeria

I. P. S. S. Episcopul Iuliu Hossu ne cheamă la rugăciune

*Venerați Frați și
Preaiubiți Fii!*

„Mărește sufletul meu pe Domnul și s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. Căci a căutat spre umilinta roabei sale: că iată de acum mă vor feriți toate neamurile". (Luca I 46—48).

Aceasta-i cântarea fericită de preamărire, izvorită din cel mai fericit suflet, închinată lui Dumnezeu, de Cea mai onorată decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care a fost aleasă, dintru începutul veacurilor, să fie Maica Fiului lui Dumnezeu întrupat, trimis Mântuitor și Răscumpărător în lume.

Stăpânita de bucuria fără de nume, a revărsării iubirii lui Dumnezeu asupra smereniei roabei sale, aruncă privirea peste veacuri și rostește fericită: „*iată de acum mă vor feriți toate neamurile*". Toate neamurile, pentru că pentru toate a fost aleasă din veacuri Maica Mântuitorului.

Cu bucurie în suflet, voi urca și în acest an spre sfânta Mănăstire a Niculii, pentru a înălța rugăciune, cu zecile de mii de credincioși, pe cari îi aștept acolo cu drag, la sufleteasca îmbrățișare.

La picioarele icoanei Maicii Domnului, făcătoare de minuni, voi închina jertfă de pace, pentru toți cei adormiți în Domnul în războiul înfricoșat, pe frontul focului care ne-a căutat acasă, și pentru toți cei rămași în viață, mulți în viața de luptă cu nespuse greutăți, în primul rând văduvele și orfanii.

De acolo, dela Sfânta Mănăstire a Niculii, din sfântă frățescă îmbrățișare voi trimite binecuvântarea Domnului îmbelșugată, pentru rugăciunile Maicii Sale Preasfinte pe care o vom feriți, cerșind fericire adevărată pentru voi toți, pentru toți scumpul voștri, încă departe, pentru toate mamele

din țară și din lume, cu chemarea caldă și stăruitoare de a ne îmbrățișa, cu toții, în acelaș suflet de iubire, înfrățindu-ne în lucrarea păcii, pentru a ne bucura înfrățiți, în fericirea păcii obștești.

Indreptați, iubiți credincioși, pașii voștri binecuvântați, spre locul sfânt, unde vă aștept, iar cece nu veți putea veni, treceți la noi cu sufletul, cum noi cu sufletul la voi vom fi. Un suflet și o gândire, o închinare și o jertfă, pentru toți și pentru toate. O binecuvântare pentru toți și pace tuturor.

Să ne rugăm și să rostim, cu toată căldura sufletului: „*Umple de bucurie inima noastră, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut întristarea păcatului. Adăpostire și folosință și zid puternic, scăpare și acoperământ și veselie fii, Fecioară, celor ce aleargă la tine*".

Răspunde, Doamne Isuse, cu pace. Răspunde Maică Preacurată cu binecuvântare.

Episcop IULIU

(Din Pastorală de Sf. Maria Mare)

***

Pelerinajul pe jos, dela Cluj pentru Nicula, va pleca Marți dimineața (13 Aug.) la orele 6, după Sf. liturghie dela Biserica Bob, din Str. N. Iorga 6. Sf. liturghie se va începe la orele 5, la care pelerinii cari vreau, se pot împărtași. Pentru grupul de pelerini cari pleacă la Nicula, sub conducerea unor frați redactori dela Vieța Creștină, pâr. V. Chindriș le va sta la îndemână celor cari doresc a face sf. spovedanie, fie înainte de plecare, fie după sosire la sf. Mănăstire. Marți noaptea se va dormi la locod, iar programul amănunțit le va fi comunicat la plecare, în cursul drumului și la Mănăstire. Sunt sfătuiți încă de acum toți, ca să fie bine pregătiți și pentru ploale sau frig și cu hrana necesară pentru drum.

Programul pelerinilor clujeni, cari pleacă cu trenul eventual cu autobusele, va fi comunicat de fraiele Teodor Orban, Duminecă 11 August la orele 4 la adunarea de la Biserica Bob.

Păcat strigător la cer

Unul dintre cele patru păcate strigătoare la cer e *asuprirea săracilor*.

Aceasta se face prin furt, înșelăciune, camătă, vânzându-le cele de lipsă pentru viață cu un preț mai mare decât prețul adevărat; cumpărând dela ei lucruri cu subprețul cuvenit, folosindu-te de strâmtoarea în care au ajuns; silind pe aceste persoane la munci prea grele; vorbind cu ele prea aspru, prea disprețuitor.

Sf. Francisc de Paula certă

pe Regele Neapolului Ferdinand I pentru că și asupra supușii, cu biruri grele și nedrepte, spunându-i că banii storși dela ei era sângele lor, care cerea răzbunare la cer contra lui. Regele voi să se scuze; atunci sfântul luă un ban de aur, îl rupse în două și din el țâșnira șuvițe de sânge. Regele îngălbeni și începu a tremura. „*Iată, zise sfântul, o rege, sângele supușilor tăi, care strigă răzbunare la cer*".

Nu scriem spre sminteala în credința a nimănui

Unii credincioși ortodocși sau uniți să tem a primi, citi și răspândi gazeta noastră.

Noi însă spunem tuturor că nu numai e bine să o citească ci trebuie să și urmeze cele ce scriem, dacă vreau să se mântuiască.

De pildă, I. Hodoroșea din H. Conachi-Tecuci ne scrie să nu-i mai trimitem gazeta spre desfacere, căci prețul a spus că noi am scris mai mult în duh protestant, iar în acele părți sunt numai ortodocși. Asigurăm pe toți preoții și mireni ortodocși că nu pot fi niciodată mai buni ortodocși decât Pâr. protopop Florea Mureșanu profesor la Teologia ortodoxă din Cluj sau decât preotul Catedralei Ortodoxe a Clujului, Pâr. Teodor Ciceu și alții cari scriu la această gazetă. Aceștia își dau bine seama că nu fac o greșală scriind și recomandând o gazetă înfunțată de un preot greco-catolic (unui). Și aceasta o fac de altfel cu șurea și conștiință Episcopilor ambelor noastre biserici din Cluj. Chiar pentru ortodocși, cari ne citesc, să nu fie cu îndoielă de cele propovăduite de gazeta aceasta, ei semnează că sunt ortodocși, și așa să o primească cu încredere.

Mulți ne înțeleg. Așa protoiereul și paronul comunei Săpunari din județul Ialomița, Episcopul Constanța, într-o adresă oficială ne recomandă pe cântărețul ortodox al Bis. „Sf. Nicolae” cu om vrednic și zelos la răspândirea gazetei „Vieța Creștină” etc.

Numărul cititorilor din ambelile confesiuni e cam la fel de mare.

Ne miră mai mult însă fap-

tul că și dintre preoții romano și greco-catolici, unii sunt cu rezervă și îndoielă față de această gazetă, pentru faptul că se colaborează cu ortodocșii. Dacă ar avea aceștia numai puțină bună credință și-ar putea da seama că nu poate fi vorba de o nepăsare față de învățătura Bisericii catolice, căci altfel cum își pot explica colaborarea cu noi a elitei canonicilor, preoților și profesorilor de teologie cu studii la Roma, Paris sau Strasburg, centrele catolicismului.

Dacă subsemnatului, care 1-2 ori pe săptămână sunt în audiență sau întâlnire cu I. P. S. S. Episcopul Dr. Iuliu Hossu și nu-mi impută greșelile ce le văd extremiști catolici, trebuie să spunem că aceștia nu înțeleg ce trebuie să înțeleagă odată.

Dacă noi suntem și rămânem catolici, nu urmează că trebuie să fim mai catolici decât Papa și să susținem că nu putem avea nimic comun cu ortodocșii, deși știm cu toții că peste o mie de ani dela Hristos eram UNA cu ei și acelea adevăruri și azi susținem fiecare că le ținem neschimbate.

Deci avem mai multe motive pentru unire decât pentru desparțire.

Trebuie să știe toți că adevărul catolicism este ortodox; iar ortodoxia adevărată este catolică, așa cum ne arată Sf. Scriptură și învățătura sf. Părinți, a sf. canoane și a sfințelilor Tradiții ale Bisericii. Motivele de desbinare sunt adaosele intereselor și patimilor omenești.

Pâr. VASILE CHINDRIȘ

Libertatea conștiinței

de Pr. AL. NICULA

Într'un art. anterior am arătat cari sunt drepturile și libertățile cari izvorăsc din însăși natura omului, am arătat cari sunt libertățile anterioare oricărei organizații de Stat și pe cari Statul, prin urmare, nu are dreptul să le suprimă sau restrângă. Între aceste libertăți cea mai sfântă și cea care constituie baza oricărei civilizații, este libertatea religioasă, libertatea de a-ți manifesta convingerile religioase.

Există diferite concepții și filosofice cari mereu combat superioritatea dumnezeiească a învățaturii creștine.

Ei spun: religia, morala, patriotismul înalt, onoarea, dăruințele sunt cuvinte goale, dela cari cu cât ne vom putea sustrage, cu atât va fi mai bine. Concepția creștină susține că nu se poate obține Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, fără Dumnezeu, fără concursul libertății omenești, fără asentimentul liber al omului, fără o nouă renaștere interioară și spirituală. Această concepție de viață și politică, de

(continuare în pagina 7)

Cel ce știe a face bine și nu face, păcătuiește. (Iacob 4, 17).

Cuvinte puține oarecare despre MAICA DOMNULUI

Nu e spre lauda noastră dar adevărul trebuie să-l mărturisim, tocmai spre a stăruie în cugetul nostru râvna de a cunoaște, că foarte puține știm despre Maica Domnului.

Din pruncie am învățat că Fecioara Maria a fost fiica unică a lui Ioachim și Ana, născută în Nazaret.

La 3 ani este dusă în templul din Ierusalim, unde petrece 12 ani. După ieșirea din templu, Arhanghelul Gavril îi vestește că a fost aleasă să fie Maica Mântuitorului lumii. Se logodește cu Iosif și nu peste multă vreme naște pe Isus în ieslea Vifleemului, devenind astfel Născătoare de Dumnezeu.

Urmează fuga în Egipt, reîntoarcerea în Nazaret, unde aproape 30 de ani familia sfântă duce o viață anonimă, adică necunoscută de lumea mare. Singur Evanghelistul Luca ne povestește că Iosif și Maria în fiecare an, se duceau de Paști la Ierusalim — și numai sf. Luca ne istorisește despre Isus ca prunc de 12 ani — întâmplarea bine cunoscută.

Când Isus își începe lucrarea în lume, la nunta din Cana Galileii, Maica-sa încă a fost de față.

Evangheliile o mai pomenesc pe Maica Domnului încă de câteva ori: la picioarele crucii, când Isus o încredințează sf. Ioan (19, 25-27) care i-a purtat de grije până la mutarea sa uspenia sa din lumea aceasta.

Aceasta este în linii mari, viața cunoscută și popularizată a Maicii Domnului.

Dar, de pildă, dacă ne-am întâlni cu un necreștin, i-am vorbi despre Isus — care s'a născut din Fecioară și ne-ar întreba: Câți ani a trăit Maica lui Isus pe pământ? când a murit? unde a fost îngropată și de către cine? — Ce i-am răspunde?

Știm cu toții că Fecioara Maria a fost logodită cu Iosif. Dar a intrat în conștiința limpede a obștei creștinești, bunăoară, că Iosif — așa cum spun sinaxarele — a fost frate cu Ana, mama Fecioarei Maria — căreia, deci, Iosif îi era unchiu.

Căci dacă Maica Domnului este pentru noi începătura mântuirii noastre; scara pe care ne putem sui de pe pământ la cer, zidul cel ce nu poate fi doborât și lângă care adăpostindu-te ești înafară de orice primejdie, oare nu ar fi cuviincios să cunoaștem și să știm viața Ei zi de zi?

Avem biografii, adică descrierea vieții, a multor femei alese, vrednice. Dar cea mai aleasă, cea mai vrednică, cea mai de preț viață pe care a viețuit-o vreo

femeie pe pământ, este viața Maicii Domnului.

Sunt multe cărți pline de adorații, de devoțiuni către inima sau Vespimentele Maicii Domnului — dar încă nu avem o carte în care să se cuprindă la un loc viața întregă a Maicii Domnului.

că ar fi luat-o cu sine. Aceasta înseamnă că între anii 63-70 s'a săvârșit mutarea Maicii Domnului.

Învățătura bisericii spune că a avut 75 de ani când a adormit. După calcul, socotind 16 ani, cât avea când a născut pe Domnul, cu 63, obținem 79 ani

Bucură-te ceea ce ești plină de dar.

(Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului dela Censtochova (Polonia), unde creștinii poloni merg în pelerinaj anual, până la peste un jumătate de milion de suflete).

Cele două haturi ale vieții sale pământești sunt: Nașterea și Adormirea sau Uspenia, devenită mare praznic și zi de pelerinaj pela diferitele mănăstiri sau biserici închinete Maicii Domnului.

Să punem acum numai o întrebare și să căutăm răspunsul în legătură cu sfânta Adormire a Maicii Domnului.

Câți ani a trăit pe pământ Maica Domnului?

Cărțile Noului Testament nu ne-au lăsat înseamnăre lămurită.

Pe la anul 63 după Nașterea Domnului, când sf. Luca a scris Evanghelia și Faptele apostolilor Maica Domnului trăia.

La anul 70 Ierusalimul este dărâmat. Sf. Ioan în grija căruia o lăsase Isus pe Maica sa, se mută la Efes, dar nu pomeneste nimic despre Maica Domnului,

— dar în socotirea anilor după calculul creștin este o diferență tocmai de 4 ani, pe care scăzându-i din 79 obținem 75.

Trupul a fost așezat în Ghetsemani, de acolo a fost luat și împreunat iarăși cu sufletul și așezat deasupra Fiului său, în cer, unde se află și acum, neîncetat rugându-se pentru lume.

Noi creștinii i-am închinat Maicii Domnului, biserici modest, de lemn sau catedrale mărețe. La acestea aleargă creștinii de ziua praznicelor Maicii Domnului.

Multe sunt rugăciunile pe care le-a împlinit Maica Domnului.

Multe sunt minunile pe care le-a făcut și le va mai face. Așa să fie.

FL. MUREȘANU
protopopul ortodox al Clujului

Prin sufletul tău va trece sabia

Cuvintele dreptului Simion s'au împlinit. Sabia durerii a străpuns Inima neprihănită a Sfintei Fecioare și Mame. A străpuns-o atunci când l-a pierdut pe Isus la vârsta de 12 ani. Cu Inima strânsă de durere l-a căutat printre cunoscuți. Indurerata Fecioară s'a întors la Ierusalim și, în mijlocul cărțurilor, și-a găsit Pruncul. L-a muștrătat cu bunătate: „Fiule, pentru ce ne-ai făcut aceasta“?

De atunci a mai pierdut mulți fii, fii răătăciți. Poate și tu ești un fiu răătăcit!

Atâția fii răătăciți, din pricina cărora Inima Fecioarei sângerază și azi. Pe Isus l-a pierdut, dar l-a aflat în biserică: dar tu? Nu ești tu dintre aceia, cari s'au depărtat de tot de biserică, dintre aceia cari nu mai calcă pragul bisericii? Dupăce, ai străpuns Inima Fecioarei, cu sabia păcatelor tale, te-ai îndepărtat, te-ai ascuns, te ascunzi. Indurerata te caută. Dar te caută în biserică. Și nu te află. Unde ești? Unde te-ai ascuns? Unde ți-ai făcut biserică?

Fiul ei drag era întins pe lemnul crucii. Nemernici sufletești la mâini, băteau piroanele ruginite în mădularile curate ale Fiului său. Cu limbile lor murdare îl batjocoreau și cu ocară scuipatului lor îi acopereau fața.

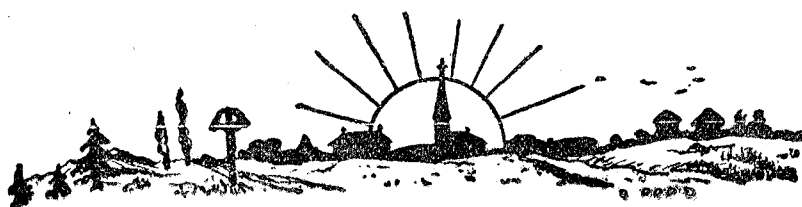
Ea, Mama lui și mama ta, privia. Fiecare lovitură de ciocan era o împlântare mai adâncă a sabiei în Inima sa. Scuipatul în fața Fiului său era scuipat pe propria sa față.

Dar azi? Dar acum? Nu ești tu călăul, care răstignești, prin păcatele tale, a doua oră pe Isus? De ce inima-ți de fiu e așa de împietrită? De când ai devenit așa de crud, încât împlânți sabia în Inima Mamei tale?

Tu ești păcătos, ori ți-ai pierdut credința ce ți-a dat o biserică, și nu cinstești pe Mama ta Cerească... tu faci ca prin sufletul Ei să treacă sabia. De ce? Poate ca să se îplinească prin tine profeția dreptului Simeon. Prin Iuda încă s'a împlinit o profeție. Dar despre el, a zis Isus: „Mai bine i-ar fi lui de nu s'ar fi născut“.

Dar despre tine ce va zice?
Pr. N. Pura

Vieța creștină o dovedește în fapte Asociația religioasă de pe lângă Biserica Bob din Cluj de sub conducerea D-lui cantor Iulian Ivașcu realizând progrese în viața sufletească a membrilor și executând diferite programe morale, pentru Cluj și comunele din jur, în favorul operelor misionare și de caritate a Bisericii.

PATRONAJUL „SFANTA MARIA“

Dela Patronajul „Sf. Maria“ din București Str. Mircea Vodă nr. 34, de sub conducerea D-șoarei Dr. Emilia Horvat primim pentru comunicare următoarele:

Apel către Preoți

Părinte,

În această Sfântă Sărbătoare a Maicii Domnului, „Patronajul Sfânta Maria“ din București, vă roagă să-i stați în ajutor, unindu-vă cu noi în munca pe care vrem s-o depunem, pentru ridicarea poporului nostru.

Este vorba de o Școală de Gospodărie practică, în folosul fetelor dela țară, care voind să rămână acolo unde au fost, vor totuși să se cultive, ridicând în felul acesta standardul de viață al poporului dela țară. Fapt este că la țară se găsesc de toate, din punct de vedere alimentar de exemplu, și totuși nu se trăiește cum ar trebui să se trăiască și cum s'ar putea trăi. Cauza este ignoranța gospodinei.

Această ignoranță vrem noi s'o îndepărtăm, să scăpăm po-

porul de ea, pentru binele și înaintarea lui.

Vă rugăm deci, Părinte, să publicați între credincioșii Dumneavoastră, deschiderea acestei școli și să binevoiți a ne da lamuriri asupra elementelor care cer intrarea în această școală, ca părinte spiritual al lor.

Școala nu va costa nimic.

În cerere, elevele își vor arăta vârsta și școala pe care au făcut-o. În timp de 15 zile vor primi răspunsul nostru și un prospect în care se vor arăta condițiile noastre. (Cererea se trimite netimbrată). Inscrierea și primirea elevelor se face în ordinea intrării cererilor.

Această activitate, pe care veți depune-o, Părinte, în cinstea Maicii Domnului, nu ne îndoim că vă va aduce o sporire de har, iar în rugăciunile Patronajului veți avea loc printre acei pentru care se ridică ele-

când veți pleca, pe lângă cunoștințele pe care le veți fi câștigat, veți avea și un capital pe care aceste familii le vor depune în favorul vostru, unde învățând, veți fi în același timp un ajutor pentru ele.

Cererile le veți înainta prin parohii și nu vor putea urma școală decât fetele într'adevar bune, care să știe să fie serioase și în București și care dela școală se vor întoarce iar acasă la ele în sat, ducând roadele cele bune și căutând a fi modele de gospodine și mame creștine și luminate, atunci când Dumnezeu le va hărăzi un cămin.

Aceasta este, dragă Sofia, chemarea Mariei pentru tine și

pentru prietenele tale, care voi s'o asculte și s'o urmeze!

† Sora Sabina Minișan, întemeietoarea Patronajului „Sf. Maria“, pe catafalc.

O frumoasă operă social-creștină la București

Din îndemnul și binecuvântarea I. P. S. Sale Episcopului Dr. Valeriu Traian Frențiu, s'a înființat la Oradea-Mare în vechia eră românească „Patronajul Sf. Maria“, cu scopul de a

minic Neculăeș din București, unde azi e și stabilit definitiv.

D-șoara Emilia Horvat este un mare talent organizatoriu și hotărâtă numai pentru lucruri mari și bune. Este activă și e-

Maria vă cheamă

Am întâlnit într-o zi pe Sofia, care era tare necăjită. La început n'a voit să-mi spună ce are. Am întrebat-o și am bătut-o la cap, până când, în cele din urmă, mi s'a destăinuit.

— „Sunt necăjită-îmi spune ea — că nu știu ce să fac! Am terminat școala primară și văd că încă nu știu tot ce ar trebui să știu. De doi ani nu mai umblu la școală, dar nici altă treabă nu fac; trece așa o zi după alta și mă voiu mărita și eu ca mama, nu voiu ști mai multe decât ea, iar mie mi-ar plăcea să știu mai mult. Eu văd pe feciorii cari vin dela armată, că nu le mai place că-i casa așa cum este, că-i muncă tot numai cum o știe el, că nimic nu s'a schimbat în sat, iar ei au venit cu o mie de gânduri noi, mari și frumoase. Așa a făcut și fratele meu care a venit dela armată.

La școală nu vreau să mă duc, că nu vreau să mă fac domnișoară; dacă aș merge la școală n'aș mai pune mâna pe sâpă și pe furcă, iar eu vreau să rămân țarancă, să mă casătoresc; cu cine vreau eu, da casa să-mi fie așa cum nu-i alta, copiii mei îngrijiți cum nu sunt alții și în fine, când va veni „el“ dela armată să mă gasească așa cum mă dorește“.

Cam aceste mi le-a spus Sofia. E o fată frumoasă, sănătoasă și bună; m'am necăjit

și eu împreună cu ea de supărarea ei și-atunci n'am știut ce să-i spun.

Azi însă, am auzit în suflet un glas pe care l-am ascultat gândindu-mă la drăguța de Sofia. Era un glas pe care Maria, Maica noastră a tuturor, îmi făcea cunoscut că o cheamă pe Sofia și împreună cu ea pe toate cari dorți să 'nvățați cele ce vă trebuiesc pentru conducerea căminului vostru, pentru îngrijirea copiilor voștri și pentru ea să nu fiți mai prejos decât „ei“ atunci când se întorc dela armată.

Iată despre ce este vorba:

La București este un „Patronaj“ al Maicei Sfinte, care deschide o școală așa cum doriți voi. Acolo veți învăța să conduceți o gospodărie, fiind plasate în diferite familii bune — ca membre de familie și eleve. Tot la trei luni familiile vor fi schimbate, pentru ca să puteți învăța lucruri noi. Într'una învățați să curățați, într'alta să fierbeți, apoi grădăritul și în ultimul an de școală chiar și croitoria. Doamnele vă vor învăța tot ce trebuie făcut în casă zi cu zi. Veți avea o uniformă cu care veți fi îmbrăcate și de două ori la săptămână veți merge și la o școală, unde veți învăța și alte lucruri, pe care nu le veți putea învăța în alte părți.

Această învățătură care va dura 2—3 ani, nu numai că nu vă va costa nimic ci dimpotrivă,

Patronajul „Sf. Maria“, după moartea Sorei Sabina, rămas sub conducerea D-șoarei Dr. Emilia Horvat.

ocroti, educa și supraveghea moravurile tinerelor fete angajate în servicii la instituții și case particulare.

Purtarea de grijă și ajutoarea acestei frumoase opere sociale o avea sora I. P. S. Sale Episcopului, d-șoara Lucreția Frențiu, care a aflat în sora SABINA ființa ideală de devotament și sacrificiu desăvârșit, pentru această operă de sfânt apostolat.

După moartea sorei Sabina, conducerea patronajului a rămas în grija D-șoarei Emilia Horvat. În 1940, a trebuit să se refugieze. Și în refugiu acest patronaj a funcționat încontinuu pe lângă parohia Par. Dr. Do-

nergică, dar totodată cu foarte multă bunăvoință și înțelegere pentru orice durere sau încercare omenească, morală sau materială, pentru care totdeauna se sacrifică cu drag. De aceea eu nădăduiesc la mari și frumoase realizări de viitor.

Dacă nu va lipsi nici înțelegerea și concursul celor chemați pentru colaborare la această operă, atunci s'ar putea prevedea pentru țara noastră o frumoasă prosperitate morală și națională, la fetele noastre de serviciu la orașe.

Iată de ce am publicat cu drag adresele de mai sus.

Preot V. Chindriș

Pentru familia creștină

Suntem creați după chipul lui Dumnezeu

Alt adevăr de temelie pentru viața omului, izvorât tot din sf. Scriptură, este că omul nu a fost zidit ca celelalte viețuitoare, ci într'un chip deosebit. Și cerul și pământul, cu toate câte sunt pe ele, s'au făcut la porunca lui Dumnezeu. A zis să se facă, și s'au făcut. Dar când s'a hotărât să-l zidească pe om, Dumnezeu cel în sf. Treime, a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră“. Dovadă că a voit să facă ceva deosebit, mai de preț decât tot ce creiase mai înainte. Să facă o zidire care să samene cu Dumnezeu.

Dar știm cu toții, din adevărul adus în lume de Mântuitorul, că Dumnezeu nu are trup, că El este Duh, Spirit nemărginit, așa că nu de asemănare trupească a putut vorbi Atotputernicul, ci de alta.

Și anume de asemănarea sufletească, spirituală. Căci Dumnezeu a făcut trupul omului din pământ, dar, adaugă sf. Scriptură: „A suflat în el suflare de viață, și s'a făcut Adam ființă vie“. Nicio altă ființă vie, deși Dumnezeu le-a dat viață tuturor, nu a fost zidită așa. Despre nieluna n'a zis Dumnezeu: „Să facem cutareva vietate după chipul și asemănarea noastră“. Nici nu se spune că a suflat în pești, sau în paseri, sau în animale „suflare de viață“.

De aceea aceasta „suflare de viață“ nu poate fi suflarea ce o au și dobitoacele, ci una de preț neasemănat mai mare, dată din însuși Duhul Domnului. Această suflare este sufletul nostru, prin care ne deosebim de toate celelalte viețuitoare, ne ridicăm la un preț nemărginit deasupra lor.

Prin el, prin suflet, ne asemănăm cu Dumnezeu, prin partea spirituală din noi. Iar sufletul, ca pornind din suflarea lui Dumnezeu, are înțelegere și voie liberă. „Iată Adam ca unul din noi s'a făcut“, zice Scriptura.

Acesta e un adevăr pe care-l cunoaștem din Istoria biblică și din Catehism, de când umblăm la școală, dar rar ne gândim ce covârșitoare însemnatate are pentru viața omului, mai ales pentru căsătorie și pentru familie.

Zic mulți, și oameni învățați și neînvățați, că omul se zămislește și se naște ca și dobitocul, ca oricare ființă viețuitoare. Din sămânța ce conține sămăntul vieții, se naște viață nouă. De aceea, după cum poți opri să răsără un fir de grâu, sau cum poți arunca puile de pisică sau de câine, când sunt prea mulți, și nu vrei să-i ții, tot așa poți opri și o zămislire la o femeie, sau să o faci să lapede când e

însărcinată, fără a face păcat.

Dar după cum omul cel dintâi nu s'a născut numai din pământ, ci și din suflarea de

dă Dumnezeu de fiecare dată când se zămislește un om nou în lume, și încă din clipa zămislirii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
roagă-te pentru noi păcătoșii.

viață dată de Dumnezeu, tot așa copil în lume nu se naște numai din sămânța bărbatului și femeii, ci și din suflarea lui Dumnezeu. Părinți dau trupul — după legile firești lăsate de Dumnezeu — Dumnezeu dă sufletul copilului.

De câte ori vine un copil nou în lume, de atâtea ori suflă Dumnezeu suflare de viață? va întreba omul care nu s'a gândit încă la acest adevăr.

Da! De atâtea ori! Sufletul îl

Deci părinții sunt împreună lucrători cu Dumnezeu, în nașterea pruncilor: părinți dau trupul, Dumnezeu dă suflare de viață, sufletul.

La zămislirea nici unei alte ființe viețuitoare nu se întâmplă această colaborare dintre creator și creatură. Pentru că nici viețuitoarelor celor dintâi nu le-a dat suflet, nici celor de azi nu le dă suflet Dumnezeu.

I. Agârbiceanu

Domnul e Biruitor

Domnul e Biruitorul!...
Cete mari de farisei
Răsvratitu-s'au asupra-i,
Dar ne'nvins a fost de ei.

Domnul e Biruitorul,
Care iadul l-a înfrânt
Și-a sfarmat puterea morții,
Cu 'nvierea din mormânt.

Impărați, stăpâni și gloate
Contra lui s'au rasboit,
Insa El întotdeauna
A rămas nebăruit.

— „Indrăzniți! — ne spune dânsul
Când dușmanii se ridică;
„Sunt cu voi întotdeauna,
„Nu te teme, turmă mică!“

„De-ar veni chiar leghioane,
„Iadul cu al sau popor,
„Toți cădea-vor, iar Eu fi-voi
„Vecinicul biruitor!“

— Doamne, fă-ne tari în lupte,
Ca prin orice suferință,
Sa gusiam în cer cu Tine
Prăamărita biruință.

ION PUȘCAȘIU

Bucură-te ceeace
ești plină de dar
(Luca 1, 28)

Bucură-te crin ceresc „frumoasă ca luna, aleasă ca soarele“. Prințul ingerilor, Gavril, sol al cerului a adus pământului și Ție voia Celui Preaînalt. El te-a ales pe Tine, fecioară a Ierusalimului, bucuria lui Israel, ca să fii purtătoare de Dumnezeu. Bucură-te inimă plină de fior sfânt, bucurați-vă pași ai culmilor smereniei. Bucură-te Maica vieții celei adevărate.

În brațele Tale s'a coborât Isus din cer și de pe cruce. Tu ești ființa cea mai aleasă și cea mai dragă a inimei lui Dumnezeu. Bucură-te viață împletită de lacrimi și rugăciune. Bucură-te inimă în care a început cea mai sfântă bucurie, alături de sabia celei mai ascuțite dureri.

La picioarele crucii ai primit misiunea de-a fi mama tuturor. În testamentul lui Dumnezeu de pe cruce, scurt, dar larg cuprinzător, Isus a șoptit: „Femeie, iată fiul tău; fiule, iată mama ta“ (Ioan 19, 26). Bucură-te orotitoare vieții și speranța ceasului din urmă. Bucură-te ceeace ești Ființa privirilor pământești și cerești. În fața Ta se pleacă Arhanghelul și toate popoarele. Bucură-te Maica tuturor.

Când ți-ai împlinit misiunea cerească, Dumnezeu te-a ridicat la cer cu trup cu tot. În locul trupului tău, în mormânt, s'au găsit trandafiri și crini, cu miros ceresc. „Ridicați-vă voi porți veșnice și va intra Impărăteasa mării“ (psalm 37, 7). „Impărăteasa stă de-a dreapta Ta“ (psalm 45, 9). Bucură-te ceeace ai intrat cu mare mărire în împărăția veșniciei, pe scaunul mării. Bucură-te regina ingerilor, podoaba cerului, mărirea Impăratului.

Sfântul martir Metodiu zice: „Bucură-te, o Marie, pentru că ai dator pe Fiul Tău; noi toți suntem datori lui Dumnezeu, El însă ți este dator numai Ție“. Către Tine, scăparea păcătoșilor și mijlocitoarea harurilor, se întind brațele noastre; în fața Ta se pleacă genunchii noștri. Întinde-ți spre tiii Tăi mâinile pline de daruri și îndurări. Numai prin mijlocirea Ta vom putea pași spre Isus, spre Ierusalimul ceresc.

Bucură-te cea mai iubită fiică a lui Dumnezeu, Mama fără prihană a Fiului, Mireasa cea mai curată a Spiritului Sfânt.

ANTON CRIȘAN

Citiți și răspândiți gazeta „Vieța Creștină“.

VERSURI LA PROCESIUNI

Vino, suflete, pornește...

Vino suflete pornește
Și de drum te pregătește.

O Isuse, o Hristoase
Primește-ne ruga noastră, Isuse.
Ruga noastră o primește
Și raiul ni-l dăruiește, Isuse.

Lasă casa părintească,
Lasă grija cea lumească.

Și te pregătește-acum
La al sufletului drum.

Vino suflet păcătos
Lângă crucea lui Hristos.

Vino suflete și plânge
Când îl vezi scăldat în sânge.

Restignit în chinuri grele
Pentru a tale greșele.

Vezi sărman sufletul meu
Cum moare Isus al tău.

Vezi cum moare cu iubire,
Pentru-a noastră mântuire.

Cu cântare de mărire...

Cu cântare de mărire
Plecăm a i la mănăstire,
Lăudăm pe Maica Sfântă,
Pe Fecioara cea mai blândă,
Pe vergura îndurată
Ce din veci e lăudată,
Cărând a ei îndurare
Preasfânt a-i ajutorare,
Când în cale ostenim
Din suflet la ea gândim,
Inima la ea ne sboară
Cei ce suntem cu povară,
Cu greutăți, cu păcate,
Și cu suflete pătate.
Unde-i loc de odihnire,
Cerem a ei stăpânire,
Căci ea-i care ne 'ntărește
Când soarta ne prigonește,
Maica Sfântă ne ridică
Când ne aflăm în ispită.
Când l'al ei loc sfânt sosim,
Cu toți întinerim,
Osteneala grea uităm,
Pe Fecioara lăudăm.

Marie Sfântă Fecioară...

Marie Sfântă Fecioară
Gândul meu la tine sboară,
Ruga mea la tine pleacă
Să mi fii îndurată maică,
Cererile să-mi primești
Tu dulce mă grijești,
În toată clipea cea grea
Tu ai să fii lumina mea:
Când voi fi în zile grele
Tu să mă ferești de rele,
Și într-o mea viață,
Tu să mi fii mie povată.
În ostenele și'n lucruri,
Cu darul tău să m'ajuturi.
Când voi fi'n călătorie,
Fii cu mine o Marie.
Scutește-mă zi și noapte,
Dela pagubă mă scoate.
Nu lăsa ca'n pașii mei,
Să înlămpin oameni răi.
Ferește-mă de dușman,
Că tu ești al meu lin an.
De moartea neașteptată,
De boală necugeată.
De primejdii stricătoare.
De gând rău și de 'nchisoare,
Și de orice supărare
De pizmaș, de zile amare
Marie! lădat nume,
Cel mai dulce de pe lume,
Ascultă a mea rugare,
Cere-ne la toți iertare,
Dela Hristos, Fiul tău,
Și veșnicul Dumnezeu.
Sănătate să ne dea,
Scărba dela noi s'o iee,
De iad să ne mântuiască,

De chinuri să ne ferească;
Ascultă-ne dar, Marie,
Ce de aceea ne rugăm ție.
Ruga noastră o înalță,
La a lui Dumnezeu față.
La tronul lui Dumnezeu,
Și unul Sfânt Fiul tău
Fii dar Maică 'ndurătoare,
Pentru noi toți rugătoare.
Cari pe tine te rugăm,
Și ntr'ajutor te chemăm.

Veniți toți creștinilor

Veniți toți creștinilor,
Tineri și bătrânilor,

Veniți ca să glăsuim
Pe Fecioara s'o mărim Marie

Care aici pe pământ
A năcut pe Fiul sfânt.

Maică sfântă Premărită
Ne ferește de ispită

Pre noi cei ce-ți strigăm ție
Bucurate, O Marie!

De ingeri ești lăudată
Maică sfântă precurată.

Roagă sus pe Dumnezeu
Roagă și pe Fiul Tău

Nouă să ne dăruiască
Împărăția cerească.

Ruga mea primită fie
Ori când mă voi ruga ție,

Și'n toată viața mea
Tu să fi povata mea,

Și'n a mea călătorie
Tu să-mi fii mie soție,
Ferește-mă de nevoi
De vrăjmași, de oameni răi.

De boale rele cumplitе
De primejdii negândite.

Ferește-mă de vrăjmași,
De năcazuri, de pizmași.

Dă-ne la toți sănătate
Și iertare de păcate.

De tot răul ne ferește
Și raiul ni-l dăruiește.

Maică sfântă Precurată
Păcatele ni-le iartă.

Te rugăm sfânta Fecioară
Fii cu noi ori în ce oară.

Ruga noastră o primește
Și de iad ne mântuiește.

Noi ție ne cucerim
Nu ne lăsa să perim.

Marie sfântă curată

Marie sfântă curată!
Fii acum nouă 'ndurată.

Că din oara ce-am născut
Puțin bine am făcut.

Că mai mult păcate grele
Tot felul de fapte rele.

Unii după avuție
Umbă, nu se roagă Ție.

Asudă, agonisesc,
Iar de suflet nu gândesc.

Nu vreau să se mântuie că
Și raiul să-l dobândească

Și cât pe lume trăiesc,
La tine nu te gândesc.

Isus nu le vine'n minte
Și nici nu-l roagă fierbinte.

Fac rele nenumărate
Se cufundă în păcate.

Nu gândesc că vor să moară
Și în mormânt se pogoară.

Bogație pământească
Agonises, nu cerească
Păcate pe te păcate
Și re e nenumărate.
În toată ziua f-când
Pe Dumnezeu supărând.
Cum se n-ște cum greșeste
Și nu se mai pocăește.
Cel sărac s'ar ruga Ție
Nu poate de sărăcie.
N'are vreme să grăiască
Lui Isus să-l miluiască.
Noi Marie Te rugăm
Cu glas dulce îți strigăm
Ca să rogi pe Fiul Tău
Pe al nostru Dumnezeu.
Ca după noastră mutare
Să ne dea dar și iertare.
Și de iad să ne ferească
Raiul să ni-l dăruiască.
Noi toți, Maică, Te rugăm
Din inimă suspinăm.
Dela noi ruga primește
Pe Isus îl îmbănește.
Roagă-l să ne dăruiască
Împărăția cerească.

Versul Judecății

Ziua cea de judecată
Când nouă ne va fi dată.

Trămbița va suna tare
Dela munte până la mare.

Vii și cei din morminte
Cu toții vor sta nainte.

Așteptând cu mult fior
Pre al lumii Creator.

Și vor cugeți în sine
Oare ce va fi cu mine.

De-am făcut bine ori rău
Azi toate le aud eu.

Spuse la toți cu glas tare
De judecătorul mare.

Aunci pe neașteptate
Vor fi toate clătinate.

Și lumeașca omenire
Va privi spre înă țime.

Văzând nourii luminați
De mulți sfinți încunjuți.

Pe care cu 'nfi rare
Va veni Judele mare.

De sfinți ingeri însoțit
Ca un Domn ceresc mărit.

Și cărțile se vor pune
Și faptele se vor spune.

La cel drept ori păcătos
Prin dreptul jude Hristos.

Nu va fi deosebire
Pentru rang pentru mărire.

Împărații ori soldații
Cu toți vor fi judecați.

Plâns suspin durere mare
Va fi și multă ofare.

La omul de orice stare
Căci va fi grea judecare.

Atunci judele Hristos
Din divanul cel pompos

Va răspunde judecată
La tot omul deodată.

Și cu mare îngrozire
Va face o despărțire.

Pună d pe cei buni de-a dreapta
Le va și spune răplăta.

Va zice cu ton plăcut:
„Veniți drepti că ați făcut

Fapte mie spre plăcere
Mergeți toți în mângăiere“.

Că ră cea răi Hristos
Va zice cu ton fricos;

„Duceți-vă dela mine
Că n-ați făcut nici un bine,

Mergeți în foc pe vecie
Cu diavolul de soție,

Că așa ați meritat
După fapta ce-ați lucrat“.

Dreptii, vor porni pe cale
La trai sfânt și desfătare.
Păcătoșii cu suspin
Căre ladul cel de chin.
Și nu se poate descrie
Durerea ce o să fie.
Când tatăl de fiul său
Se va despărți cu greu,
Mama cu fica 'mpreună
Își vor lua ziua bună.
Frați cu frați pătrunși de jale
Ruga-se-vor de iertare.
Soră cu soră'n durere
Vor plânge că trebe a mere,
Amic de amicul său
Se va despărți cu greu.
Despărțirea va fi mare
Cu plâns și mare oftare.
Toți plini de amărăciune
O cum nu se poate spune.
Doamne dă ca noi atunci
Să fim departe de munci.
Cu cei drepti în desfătare
S'avem și noi mângăiere.
Cu toți să ne veselim
Și pe Domnul să-l mărim.

Toată inima creștină...

(La Sfântă-Măria mare)

Toată inima creștină
La mănăstire să vină.
Să vedem marea minune,
Care om n'o poate spune.
Să vedem un lucru mare
Cum doarme fără suferă.
Maria, Maica plăcută,
Care azi la cer se mută.
Dela cer până'n pământ
Cete mari de ingeri sunt.
Eumină din cer s'arată,
Unde zace Maica sfântă.
Și cete mari de ingeri,
De Heruvimi și Arhangeli,
S'au coborât pe pământ
Ca să ducă trupul sfânt.
Pe Maria, Maica sfântă.
Către care lumea cântă.
Să se roage pentru noi.
Cei ce suntem în nevoi.
Rugăciuni sfinte curate
Pentru cei ce-s în păcate,
Prinoase de îmblânzire
Pentru cei ce-s în pierire.
Pentru cei ce ne urăsc
Și cari bine ne voiesc.
Și pe Dumn zeu cinstesc,
Pentru cei cu îndurare
Și altora-s cu iertare,
Maică Sfântă și îndurată
Fii de noi toți lăudată.

Plecarea dela mănăstire

Maică, tu ne-ai ajutat
De-am făcut ce ni s'a dat.
Ne-am ușurat sufletele
Ne-am îndreptat umbrele.
Împăcați cu Dumn zeu
Și nutriți cu Fiul tău.
Întorcându-ne spre casă
Te măriri Fecioară aleasă.
Încălzi d-a ta iubire,
Noi plecăm din mănăstire.
În suflet ducem credință,
Dragoste și pocăință.
În inimă ducem tărie
Și cerească bucurie.
Nici odată n'om uita
Marie dragos ea ta,
Ci ne vom ruga mereu
La Maica lui Dumnezeu.

De Sf. Marie în drum spre Mănăstirile noastre

Sfințirea Bisericii Mănăstirii dela Sâmbăta de sus. I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae Bălan dela Sibiu, a hotărât să purcedă la târnosirea bisericii mănăstirii dela Sâmbăta de sus, în ziua de hram a mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului” la 15 August, când se face aici și marele pelerinaj anual.

De Sf. Marie Mare, 15 Aug. P. S. S. Episcopul Alexandru Rusu, dela Baia Mare, va pontifica Sf. liturghie, în mare sobor de preoți, la Mănăstirea Moiseului, unde a lărgă lumea în pelerinaj dela mari depărțări, ca să-și mângâie sufletul în rugăciuni și cântări și să asculte glasul de tunet al marelui ierarh bisericesc, care biciuște păcatul, erezia și moravurile rele, cu îndrăzneala marilor proroci ai lui Dumnezeu.

La Mănăstirea Blosad, unde slujesc călugării basiliani, de Sf. Marie Mare, pelerinajul e de proporții uriașe, întrecându-l doar cel dela Nicula, unde pontifică totdeauna la această sărbătoare I. P. S. S. Episcopul Iuliu Hossu.

P. S. S. Ep. Nicolae Colan dela Cluj în mare sobor de preoți, la sărbătorirea Adormirii Maicii Domnului va servi sf. liturghie și predica poporului la Mănăstirea Rohi, unde s'a obișnuit anual, la această sărbătoare, frumos pelerinaj.

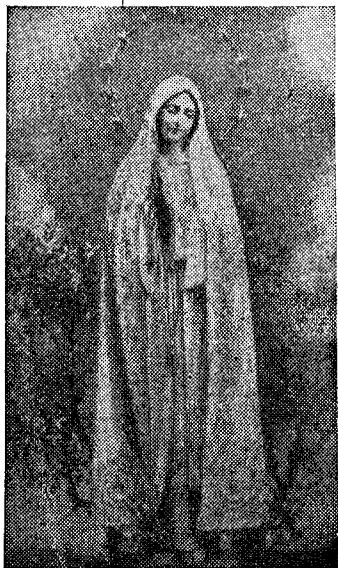
P. S. S. Vasile Lăzărescu, Episcopul Timișorii într-o pastorală, cheamă la Mănăstirea Lipova, ca de praznicul Adormirii Maicii Domnului, cu cuvintele: „Veniți toate marginile pământului să fericiți cinstita mutare a Maicii lui Dumnezeu, cu psalmi, cu laude și cu cântări duhovnicești”. „Veniți în Sion, în muntele cel dumnezeesc, să preamărim pe Maica vieții cu adevărat, făclia luminii cei neapropiate, izbăvirea credincioșilor și nădejdea sufletelor noastre”. (Stihirea praznicului).

La Mănăstirea română franciscană „Sf. Anton”, din Drăgești, jud. Bihor, marele pelerinaj de Sf. Marie Mare, care totdeauna a avut frumoase succese sufletești și minuni de însănătoșare trupestă, anul acesta pelerinii vor avea fericirea de a asculta predica celui mai tânăr, dar poate a celui mai bine în-

zestrat de Sus și aprins de foc dumnezeesc Episcop în țara noastră P. S. S. Ioan Suciu.

La Mănăstirea Tăleni, pe valea Someșului rece, jud. Cluj, în continuarea tradițiilor din anii trecuți și anul acesta de Sf. Marie Mare — 15 August — se face pelerinaj și slujbă cu mare sobor de preoți. Pelerinajul va fi condus de P. C. Protopop Florea Mureșanu. Credincioșii din împrejurimi sunt poftiți la „Clna cea mare” a Domnului.

La Mănăstirea „Fecioarei Săracilor”, din Carburari-Blaj, a Păr.

Călugări Asumptioniști, d vedită ca un puternic izvor de haruri, arage o frumoasă elită de suflete dela sute de kilometri și chiar din străinătate, căci s'a dovedit că „Fecioara Săracilor” alină suferința, ușurează boala și mângâie întristarea.

Mănăstirea Bunavestire din Moreni J. Prahova e singura mănăstire contemplativă din România. Adică aici principala grijă a călugărițelor este viața de rugăciune. Trebuie să trăiască între zidurile mănăstirii și să nu aibă nici un fel de legătură sau ocupație cu lumea din afară. S'a întemeiat în anul 1938 de către Maica Magdaena. Mănăstirea trăiește mai mult din ofrandele binevoitoare ale credincioșilor căci n'are venituri fixe de nicăieri. Pentru cei ce prisosesc în bunurile materiale și sprijinesc mănăstirea, surorile se roagă ca Dumnezeu să le ajute și să le îndrepteze viața spre bine.

Și noi mergem la mănăstire...

La mănăstire sufletul se simte mai aproape de Dumnezeu ca oriunde. Liniștea pădurii, cuviosia călugăriilor și rugăciunile cele fierbinți de zi și de noapte te fac să uști de toată grija cea lumească, să te desprinzi o clipă de pământ și să te înfrățești cu cerul, cu Dumnezeu. Din care pricină cine a fost odată la mănăstire, merge mereu. Căci numai la mănăstire se poate omul ruga lui Dumnezeu așa cum se cuvine. De aceea drumurile și cărările ce duc la mănăstire sunt mereu bătute de închinători. La hram, când vine și vlădica, nu mai încapi de lume. Credincioșii curg mereu din toate părțile, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu sufletul încins de dorul po-

căinții, vin de departe, cântând. „Noi mergem la mănăstire cu cântare de mărire”.

Praznicul Sfintei Marii ne chiamă din nou să mergem la mănăstire. Și se cade să mergem și anul acesta să mulțumim Maicii Domnului pentru toate binefacerile revărsate asupra noastră și asupra țării noastre. Se cade să mergem la mănăstire cu cântare de mărire și de mulțumire, fiindcă rugăciunile noastre din anii cei grei ce au trecut peste noi au fost ascultate și astăzi ne găsim iarăși în țara noastră. Dacă de data aceasta vom mai cere ceva Maicii Domnului, se cuvine să-i cerem ca pacea ce acum se naște să fie dreaptă și fără sfârșit.

Libertatea conștiinței

(Urmare din pagina 2)

care am amintit, crede că ordinea socială perfectă „Impărăția lui Dumnezeu pe pământ” se poate obține, nu numai fără Dumnezeu, dar fără libertatea omenească, prin simpla aplicare la viață a anumitor învățături, chiar dacă ele sunt greșite.

Religia nu numai că nu este necesară pentru societate și omeneire, dar dimpotrivă, omenirea trebuie să ajungă să scuture jugul oricărei religii, pentru că ea este „opiul poporului”; ea este obstacolul eliberării omului, este un obstacol puterii și adevăratei sale fericiri. Așa susțin ei.

Noi creștinii trebuie să recunoaștem cu sinceritate și curaj, că doctrina creștină deformată de creștinii și adaptată, de multe ori în istorie, intereselor lor și amestecată în luptele politice și luptele de clasă, îndreptățește în parte, aceste concluzii nefavorabile și ostile.

Noi creștinii trebuie să luptăm cu curaj, pentru a nu ne fi răpită libertatea convingerii reli-

gioase, dar în același timp trebuie să ne preocupăm mai mult de realizarea adevărurilor lui Hristos în viață, atât cea individuală cât și colectivă.

Noi nu trebuie să așteptăm să primim lecții de conduită justă și creștinească dela dușmanii religiei; noi avem Biserica care se străduiește să adape poporul la izvorul sfânt al învățaturii creștine, pătrunzând în interiorul omului și determinându-i în așa fel voința, ca faptele sale să fie conforme prescrierilor lui Dumnezeu. Pentru realizarea acestui scop sfânt, ea a primit dela Intemeietorul său mijloace, cari deschid drumul, la inimi, cu o putere de neînvins și care pătrund până în adâncul pieptului omenesc.

(vom continua)

Pr. AL. NICULA

Luptă-te lupta cea bună a credinței. (I Tim. 6, 12).

Vers la Adormirea Preacuratei

de Picu Procopie Pătruț

Veniți fraților iubiți,
De minune auziți;
A Domnului Născătoare
Și de bine dătătoare.
Acum vremea i a venit
Și astăzi a dormit.
S'a suit la cel prea bun,
Precum Scripturile spun,
Arh nghelei a venit
Cătră dânsa a grăit:
Să ști Maica lui Hristos,
Cam venit la tine jos,
Ca la mine să privești,
De moarte să te gâtești,
Ca până a treia zi
Sus la cer te vei sui.
Deci acuma te gâtește
Cele de moarte-ți tocme, te,
Că ingerul va veni
De trup te va despărți.
Iar Precesta auzind
Pe Arhanghel cuvântând,
Degrabă, deci, a pornit
Și în munte s'a suit:
În Eleon cel frumos
De un se 'nalță Hristos,
Și mânăle împreună,
Pe pământ ingenun hind,
Încpe a se ruga
Fiului său, Precestea:
O, iubite, fiul meu,
Care ești și Dumnezeu,
Cel ce bine ai voit
Din ceruri te-ai pogorât,
Din mine te-ai întrupa:
Să scoți pe om din păcat.
Mă rog ție, fiul meu,
Ca unuia Dumnezeu,
Ca să mă iei și pe mine
De-o împreună cu tine.
Că nima, fiul meu,
E arsă de dorul tău.
Precesta așa vorbind,
Jos din munte pogorând,
Către satul ei se duse,
Pre-un ingerul îi spuse:—
În satul ei Ghetsimani,
Unde locui mulți ani,—
Iar Petru și Ioan sta
Așteptând pe Precesta,

Voiind și ei ca să știe,
Cu Precesta ce-o să fie.
Și lăsând acestea toate,
Un nour luminos foarte,
Pe dânsi i acoperi
Și pe toți apostolii,
Căutând pe toți s'adune,
În Ghet-imani, precum spune
Venind toți Apostolii
În chilia Precestii
Precesta dac văzuse
La toți adunați le zise:
Că ră dânsii se 'ndrepta
Cuvântându-le a a:
— Ședeți cu toți dimpreună,
Să-mi pot lua zua bună,
Că a tăzi călătoresc
Și de voi mă despărțesc.
Și mă duc la fiul meu,
La al vo-tru Dumnezeu.
Ingerul, cum mi se pare,
Îm dădu e o stă pare:
O stălp re de finic
Către ceruri să mă duc.—
Apoi așa cuvântând,
Către Apo toli grăind:
Fiți cu Hristos Dumnezeu,
Slugile fiului meu,—
Apostolii auzind
Nu puleau grăi curând,
Că plânsul îi năpădiră,
Lacrimile le porniră,
Numai Ioan cel voinic
Răspunzându-i cuvânt mic,
Iar când plânsul îl curma
Începu a cuvânta:
— Doamne, ajutorul meu,
Și Maica lui Dumnezeu,
Până acuma am avut,
Pe acel ce l ai născut,
La toate ajutorință
D-ajuta cu sânguință.—
Când la cer s'a înălțat
Pe tine te-a fost lăsat,
Să te ave n mângâiere
În necazuri cu durere.
Acuma și tu ne lași
Și sânguri suntem rămași,

(continuarea în pag. 8)

Vremea de apoi

Isus cu ucenicii din templu ieșind,
Pe muntele Măslinilor se dea
Cu vorbe frumoase cu gânduri mloase
Pe toți iubiți Lui îi învăța.

—Veți auzi de războaie și vești de războaie,
Norod contra norod se va scula.
Vor fi boli și moarte și foamete în lume
Și sângele de frați se va vărsa

Se va răci în Domnul credința și nădejdea,
Și dragostea 'ntre oameni va pieri,
Și cei fără de Domnul se vor răscula
Pe mulți credincioși îi vor robi.

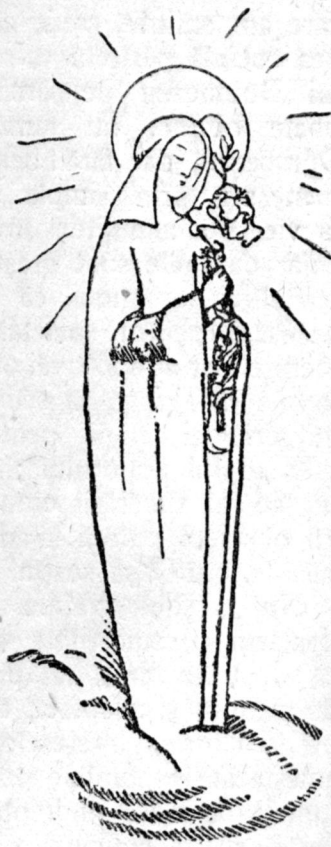
Să știți că judecata d'apoi va fi aproape,
Când Domnul de toți va fi urât.
Veghiați în credință și'n rugăciuni fierbinți
Și 'n inimi să aveți pe Domnul sfânt.

Și soarele și luna se vor întunece.
Și stele din ceruri vor cădea.
Iar cerul și pământul se vor cutremura
Și oamenii toți moartea vor căuta.

Apoi mare 'ntunecare cădea-va pe pământ
Infricoșate munci vor veni,
Se vor ruga ca munții să cadă peste dânșii
Dar munții de acum nu vor mai fi.

Se vor ruga ca morții să iasă din mormânt
Ca să intrăm cu toții sub pământ,
Și de veți fi atunci pe câmpuri nu acasă
Întorcerea să nu vă fie 'n gând.

Se va arăta în ceruri Judecătorul lumii
Venind cu mare slavă pe pământ.
Și cei neprihăniți cânta vor Lui mărire
Intrând cu bucurie 'n cerul sfânt.

Vers la Adormirea Preacura tei

(urmare din pag. 7)

De toată lumea urâți
Și de păgâni ocăriți.
Preceasta încă răspunsă
Ce de plâns era pătrunsă,
Zicând: — Nu vă obidați!
Ci într-o credință stați,
Că eu și de voiuri muri
Pe voi nu voi părăsi.
Drept aceea mă 'ngropați,
Cum aicea mă aflați.
Iar Pavel Apostolul,
Deschizând și el rostul
Incepu cu o strigare:
— Nu ne lăsa, Născătoare!
Preceasta răspunzând, greu:
— O, Pavele fiul meu,
Darul meu fie cu voi,
Intr'ale voastre nevoi.
Iar Petru, cel mai iubit,
De a ofta s'a oprit.
Incepu a se ruga,
Zicând către Preceasta:
— Acuma cunoaștem bine,
Și știe fiește cine,
Că de lucru te apuci
Acum dela noi te duci,
Noi te rugăm cu durere
Să ne lași vre-o mângăiere,
Să ne mângăiem și noi
Intr'ale noastre nevoi.
Și plângând Petru așa,
Zicea către Preceasta
Primește-mă și pe mine,
Când vei merge 'ntr'al tău bine,
Cum fiul tău m'a primit
Când l'am fost tăgăduit,
Când cocoșul a cântat
El iară m'a fost iertat.
Iar Preceasta cu greu foarte,
Fiind aproape de moarte,
Cătră Petru se 'nturnă
Și așa îi cuvântă:
— Petre, iubit fiul meu,
Mângăie-te Dumnezeu,
Că sus la cer m'oi muta
Și pe Domnul voi ruga,
Ca să vă fie ajutor
Să vă dea la toate spor. —
Preceasta așa grăind
Si ceasul i-a fost venind,
Intru care a grăit
Cătră al său fiu iubit:

— O, iubite fiul meu,
Ție îți dau duhul meu
Si când acestea a zis,
Maica ochii și i-a 'nchis.
Iară Apostolii jos,
Lângă Maica lui Hristos
Plângeau și se tânguiau,
Unul altuia grăiau:
— Veniți, iubiților frați,
Care sunteți adunați,
Să ne luăm iertăciune,
Să ne rugăm Celei bune,
Ca pe noi să nu ne uite,
In scârbele cele multe.
Iar acum să ne-apucăm,
Sfântul trup să-l îngropăm.
Așa trupul l-am luat
Si'n mormânt l'am îngropat.
Iar Toma apostolul,
Ce se zice geamănul,
Numai el nu s'a aflat
Când Maica a răposat.
Si trei zile a trecut,
Iată nor iar s'a făcut,
Pe Toma l-a apucat,
La groapă l-a îndreptat.
Când în mormânt s'a uitat,
Preceasta l-a 'ntâmpinat;
Atunci din mormânt ieși,
Către ceruri se sui,
Si lui Toma-așa grăi:
— Primește Tomo — aceasta.
Dându-i brăul — Preceasta,
Cu care o-au fost încins
Când în mormânt o au fost pus.
De aci Toma s'a 'nturnat,
Pe apostoli l-a aliat,
Cu apostolii se dea
Si plângând le povestea,
Cum s'a 'nălțat Preceasta.
Acest praznic prăznuim;
De păcat să ne ferim
Si să zicem: Doamnă Sfântă,
Care ingerii te cântă,
Adu-ți și de noi aminte.
Pe Domnul roagă-l fierbinte,
Să-i fie milă de noi
Intr'ale noastre nevoi.
Pe noi să ne dăruiască
Cu 'mpărăția cerească,
Să îl slăvim cu glas lin
Acum și în veci Amin.

POȘTA GAZETEI

M. On I. Maxim prot. Agriș. Activitatea misionară frumoasă ce faceți răspândind Vieța Creștină, sigur vă va aduce roade bune. După cum scrieți că sunteți convins că gazeta noastră răscolește conștiințele multora, îndemnându-le la bine, noi încă suntem siguri de aceasta, căci altfel n'am osteni lucrând așa cum ne vedeți.

M. On. prot. G. Deac—Surduc. Ați făcut un progres uimitor ridicând dintr'odată la de patru ori numărul exemplarelor ce ne cereți să vă trimitem spre desfacere. Mulțumim și dorim să aveți bucuria deplină văzând roadele apostolatului ce faceți. Ziarul cerut nu se află decât la colecție.

On. P. I. Madău—Dijir. Ne bucură corespondența Dv. prin care mereu ne comunicați noi și bune abonamente. Cât privește pentru buna înțelegere între oameni este datoria tuturor de a lucra Nelegiuiri pot face altfel. Am primit m. p. cu 52.500 Lei în care specificați pentru ce trimiteți suma. Mai înainte am primit m. p. cu 22.500 Lei, fără a fi specificat destinația banilor și nici scrisoare ulterioară cu lămuriri n'am primit. Vă rugăm să ne comunicați lămuriri pentru ce ați trimis acești bani. Mulțumim de interesul ce ne purtați.

I. Forminte—C. Lung, Bucov. Am primit banii și vă socotim între cei mai buni cititori.

Pr. V. Gheorghiu paroh Șerpenița—Dorohoi. Am primit banii. Mulțumim. Se vor convinge și cei nedumeriți că Vieța Creștină, este (după cum scrieți Sf. voasră) „Ziarul timpului ce vorbește numai adevărul după Scriptură“. Peste câteva luni vom aduce în gazetă surprize plăcute și îmbucurătoare pentru toți credincioșii.

I. Zăgrean—Șieu Măghieruș. Am primit abonamentul. Datele cu factorul poștal și om credincios și de omenie cum îi merge vestea, bucurându-se și mai multe gazete ca să le împartă odată cu celelalte scrori și ziare, la creștinii cari le doresc, rămânând ca d-ta să ne trimiți prețul lor tot la 2-3 luni.

T. Borș—Cosmești, Tecuci. Așa suferind și bolnav trupește cum te afli, faci mare lucru îngrijindu-te de sănătatea sufletească a altora. Am primit banii și abonamentele ce ai trimis. Ne bucurăm că se apreciază atât de mult gazeta noastră pe care cu atâta drag o răspândești. Pe viitor o vom face mai bine, mai potrivit și mai frumos.

A. Pop—Sărmaș Mureș. După răfăcirile multe prin țară ce ai avut, cetind tot felul de foi și cărți, ne scrii că Vieța Creștină o afli cea mai bună publicație după Sf. Scriptură. Dacă n'o fi chiar așa, noi îți promitem că vom osteni să fie așa. De aceea recomandă o la oricine.

Fel de fel

LA Paris începând cu ziua de 29 Iulie a. c. s'a început conferința de pace, între România și puterile aliate (Anglia, America și Uniunea Sovietică) s'a încheiat un tratat de pace, prin care s'au hotărât următoarele:

Granițele României sunt cele vechi, adică cele dinainte de război, afară de granița dintre Uniunea Sovietică, care rămâne cea dela 28 Iunie 1940 (fără Basarabia și partea de Nord a Bucovinei). Hotărârea dela Viena prin care Ardealul a fost împărțit între noi și Unguri, se desființează, nu mai e valabil și deci întreg Ardealul rămâne în granițele României. Noi ne obligăm să dăm la toți cetățenii români fără deosebire de naționalitate, de limbă sau credință drepturi și libertăți egale. Trebe scoși din închisori toți cei cari au lucrat, în timpul războiului, pentru Națiunile Unite și să desființăm toate societățile fasciste, politice sau militare, care ar lucra contra Națiunilor Unite. Numărul soldaților pe cari, avem voie să-i ținem e numai de 120.000 oameni, pentru ordinea dinăuntru și pentru paza granițelor. În timpul cel mai scurt, toți prizonierii români de război vor fi eliberați și trimiși în țară. Va trebui să plătim Uniunii Sovietice 300 milioane dolari (bani americani) drept pagube de război în timp de 8 ani și să dăm înapoi toate ce am luat de pe pământul Națiunilor Unite.

Acestea sunt punctele mai însemnate din pacea ce se încheie cu România.

Ministerul Finanțelor a hotărât să se dea suma de 3 miliarde lei, pentru a se putea repara stricăciunile făcute la sate și orașe, de război.

O mare ploaie cu ghiață s'a abătut asupra comunelor Feldioara, Greaca, Legii, și Lacu, toate din plasa Mociu Jud. Cluj distrugând iutrea recoltă de pe hotarele lor.

Dela 26 Iulie a. c. pădurea Cașin din Jud. Bacău arde fără întrerupere. Numai până la 28 Iulie a. c. au fost cuprinse de flăcări cam 300 de hectare pădure. Pentru a putea stinge focul s'a cerut ajutorul armatei.

Franta cheltuiește 1.000.000 franci pe zi, pentru găzduirea conferinței de pace. Se crede că pentru înzestrarea palatului, unde au loc discuțiile, guvernul francez ar fi cheltuit suma de 18.000.000 franci.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, a decis ca pășunatul în pădurile proprietarilor, prevăzute în Codul Silvic din 1910, să fie permis în primul rând, vitelor din comunele lipsite de izlazuri și unde a fost seceta.

Salariile funcționarilor publici vor fi sporite cu începere dela 1 Aug. a. c.

Se anunță din Ankara capitala Turciei că guvernul a dimisionat.

DI Truman Președintele Statelor Unite ale Americii ja o întrunire a declarat următoarele: „Nu avem neceaz pe nimeni și nu dorim să prindem dela nimeni preparatii (despăgubiri). Avem o singură țintă: Pacea. O pace dreaptă pentru toți, ca cei cari vin după noi, să nu treacă prin încercările prin care am trecut noi“.

Pentru Sântămăria jud. Cluj care după cum am anunțat la timp în gazeta noastră, a fost nimicită de un foc mare, orașul Cluj, prin colecte și din mărinimia cetățenilor a adunat până în prezent suma de 11 milioane lei.